

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2014/0924.06

פרבשטיין 22, קריית משה

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ה בטבת תשפ"ו (14.1.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 19:13

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה חזרנו מהפסקה, אכלו שתו, אנחנו בתיק מספר 6 בסדר היום התנגדויות, בפרבשטיין
22, 2014/924.6, אורית,

אורית רז:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה שוט.

אורית רז:

יש לנו כאן בקשה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) טובה עליך.

אורית רז:

בקשה לתוספת בנייה, ממ"ד, ו - , ומרפסות. בעצם הבקשה הזאת הייתה בדיון לפני שנה, דחינו את
ההכרעה, בשביל לתקן תוכנית, לפרסם, ו - , זהו, ואז, אחרי הפרסום אמרנו שנשמע אותם. בעצם
קיבלנו 3 התנגדויות, הם מלינים בעיקר על אחוזי בנייה, הם מדברים על החושך, הם מדברים על זה
שהתוספת עלולה לפגוע בהם,

צביקה אסולין:

מה באמת יפגע באחוזי בנייה? לוקחים להם את האחוזי בנייה?

אורית רז:

אחרי שישבנו ובדקנו את התוכנית, והעלינו את זה בעצם לדיון, זה כבר אחרי שהתוכנית,

צביקה אסולין:

שטחים מה?

אורית רז:

תוקנו, הם לא לוקחים שטחים של אחרים.

צביקה אסולין:

זה שהתנגד שלוקחים לו את האחוזה בנייה? אפשר להגיד לו פה,

אורית רז:

פה, לכן גם בעצם זימנו אותם, כי כן ראינו שהפגיעה היא, הבנייה היא קצת מסיבית. אבל עדיין מבחינתנו ההמלצה היא לאשר עכשיו, אחרי התיקונים שהם ביצעו, זהו, אז,

אליעזר ראובברגר:

טוב, תקראי למתנגדים, אם הגיעו, שייכנסו.

יהודה פרוידגר:

אם הם עדיין לא הלכו, שייכנסו. תגיד הוא יועץ משפטי (לא ברור)? המתנגד שמה. בתיק הבלגאניסטי הזה, מה אתה אומר, הוא יועץ משפטי? (לא ברור) יועץ משפטי,

אליעזר ראובברגר:

לא, שהוא עו"ד,

יהודה פרוידגר:

הוא עו"ד,

אליעזר ראובברגר:

שהוא עו"ד מבין את הסדרי דיון והדברים.

יהודה פרוידגר:

זה שעבד פה, מה איתו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא פרש, והוא עבר (לא ברור). אבל הוא לא התעסק בתכנון ובנייה.

אליעזר ראובברגר:

מי גרוס?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, דניאל חסין.

נלי צדוק:

מתנגדים יושבים פה.

יהודה פרוידגר:

מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מימון אהרון? נמצא? מימון אהרון נמצא פה?

דובר לא מזוהה:

לא, לא, הוא לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצא, אורית, תקריאי את ההתנגדות שלו.

אורית רז:

אני מקריאה אותו רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

איפה ישראל? נראה לי ישראל עושה (לא ברור).

אורית רז:

"יש לנו דירה בבניין והבנו שנגמרו שטחי הבנייה כי כולם בונים כמה שרוצים, אנחנו לא שכנים שייבנו על חשבון האחוזים שמגיעים לנו".

אליעזר ראוכברגר:

תודה, דיין שולמית, רחמים? בבקשה, מי מציג את ההתנגדות? גברת, או אתה.

רחמים דיין:

ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

צביקה אסולין:

אפשר לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

שולמית דיין:

אנחנו כבר בנינו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שולמית דיין:

יש לנו היתר בקומת הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שולמית דיין:

שהם הגישו, אבל אנחנו יש לנו עדיין לסדר שמה משהו. היה לנו סיפור עם השכן מעלינו, אבל הם לא ציירו את הבית שלנו כמו שהוא כרגע היום, אז אני לא יודעת על כמה, על איזה מה נשאר להם. מה נשאר להם שטחים, אם אני עדיין לא מציירת כמו שצריך, אז שלא, שאני אבוא לאשר סופית את הבית, שלא יהיה לנו בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר. דוד נחמד.

דובר לא מזוהה:

לא נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצא. תקריאי את ההתנגדות שלו.

צביקה אסולין:

מה?

אורית רז:

"הבקשה מחשיכה את הדירה, גם יש בקשה שלא לפתוח חלונות מסוימים, מול החלונות הקיימים, (לא ברור) במטר הפריד בין החלונות שייפתחו מבקש להיות נוכח בוועדה".

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה,

יהודה פרוידגר:

הוא קיבל את יומו, ולא נכת.

אליעזר ראוכברגר:

תבדקו רק אם הוא קיבל זימון. אין סיבה שהשכנים האלה קיבלו, ואחרים לא, אבל תבדקו.

נלי צדוק:

כן, הוא קיבל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל, אוקי, מי משיב, משיבה?

מרים לב:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה רק שמך לפרוטוקול,

מרים לב:

מרים לב.

אליעזר ראוכברגר:

תתייחסי בבקשה להתנגדויות.

מרים לב:

אוקי, אז נתחיל, נתחיל עם, איך קוראים לו אמרת שם? אחרי מה שהקראת.

יהודה פרוידגר:

מימון,

אליעזר ראוכברגר:

מימון, מימון, הוא טוען ש - , הוא לא רוצה שהוא הבין שנגמרו שטחי הבנייה, ובעצם,

מרים לב:

אז בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

לוקחים לו, הוא לא אישר לא כלום,

מרים לב:

אז אנחנו (לא ברור) היתר הראשון של תוספות בבניין, היה גם (לא ברור) בהתנגדויות, והוועדה קבעה את אופן החלוקה שיהיה שווה בשווה, בהתחלה זה היה ש - , כל הקודם זוכה, ואנשים עשו מחטפים, לקחו הרבה זכויות בנייה, באיזה שהוא שלב שעלו התנגדויות לגבי אופן החלוקה, הוועדה קבעה לחלק את הזכויות שנותרו בצורה שוויונית בין כולם, ואנחנו פעלנו לפי זה, עשינו חישוב שטחים, שמחלק את ה - ,

צביקה אסולין:

אז שלו, לא נפגע.

מרים לב:

שום דבר, אנחנו השתמשנו בחלק היחסי שלנו, מתוך השטחים שנותרו,

רחמים דיין:

סליחה, לא הכנסת אותי. אחרת לא הייתי בא לפה.

מרים לב:

אני השארתי לכל מי שלא ניצל את הזכויות בנייה שלו, וכל מי שרצה להצטרף להיתר שלי, ושילם לי כמובן, צירפתי אותו לתוכנית,

יהודה פרוידגר:

אם הם, אם יש להם היתר,

מרים לב:

יש להם כבר היתר לתוספות,

יהודה פרוידגר:

נכון,

מרים לב:

אז הם ניצלו שטחים יותר מהמותר,

יהודה פרוידגר:

אני מתאר לעצמי.

מרים לב:

הם מהראשונים שניצלו, הם לא ראשונים, הם מהשלב שעוד לפני שהוועדה,

יהודה פרוידגר:

סתם, נגיד הם ניצלו 80 מטר, ויש לכל אחד 100 מטר, סתם חשבון נשאר להם 20 מטר, לקחת את זה בחשבון?

מרים לב:

לא, הם ניצלו יותר, (לא ברור) יש לך 48 מטר, והם,

רחמים דיין:

סליחה, בוא נעשה, רבותי, יש לי פה, אני, סליחה, אני נמצא בתוך כוך שיש לי איתו בעיה, הבן אדם מלמעלה, החליט שהוא חוסם לי חלונות,

מרים לב:

אוקי,

רחמים דיין:

אם אני יכול להכניס את זה, נשחיל את זה עכשיו, די (לא ברור), קוראים לה טענת הייתה, כולם היו, לא, לא נענו לסיבה הזאת. ברגע שהוא תבע אותם, בבית משפט, גם בשלום, גם במחוזית, הוא הפסיד, אני מחכה היום לחלונות שלי, למה העירייה לא מוציאה, צו הריסה לזה, ואני מחכה לזה בינתיים, אני נכנסתי למצב כלכלי שאני לא יודע מתי אני עושה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בהתנגדות.

רחמים דיין:

מחדש, אני נותן את ההערה הזאת עכשיו פה,

יהודה פרוידגר:

על מה? מה אתה רוצה?

רחמים דיין:

על מה? מה אתה רוצה? היא טוענת שלקחתי, למה לקחתי? כי אני נכנס, אני גר,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא טוענת שלקחת,

רחמים דיין:

אני גר בתוך כוך ריבונו של עולם.

אליעזר ראוכברגר:

היא לא, היא לא טוענת שלקחת,

רחמים דיין:

לא, היא אמרה שניצלתי יותר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא אומרת דבר אחד, אני לוקחת רק את מה ששייך לפי החלוקה שוויונית, זהו.

רחמים דיין:

מה? אבל תכניס אותי לחלוקה השוויונית, אחר כך נדבר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אריאל גולן:

ככל שהיא הציעה לכם,

אליעזר ראוכברגר:

הגשת,

יהודה פרוידגר:

הצעת.

רחמים דיין:

למה באתי לפה? למה באתי לפה?

יהודה פרוידגר:

שניצלם,

רחמים דיין:

אין,

שולמית דיין:

לא,

רחמים דיין:

בוא, בוא, יש, יש תוכנית,

שולמית דיין:

אני אראה איפה,

רחמים דיין:

ענת שטיבלמן נמצאת פה? גם בפעם, בוועדה הקודמת ב - , ששאלו את, ויש לי פה פרוטוקול, למה לא הכנסתם אותם בתוכניות החדשות? אבל הוא בנה בשנים האחרונות, הוא בנה.

צביקה אסולין:

באשדוד, לא?

אליעזר ראוכברגר:

כבר 5 שנים באשדוד,

רחמים דיין:

הוא בנה, אני בניתי בשנים, אני בתוכניות, יש תוכניות אחרונות בשנים האחרונות, למה לא הכנסתם? הנה בבקשה, הנה יש פה, תיעוד, של מישהו שדיבר בפעם שעברה, בבקשה הנה, יש פה, יש פה תיעוד, יש פה פרוטוקול שהיה,

אלדד רבינוביץ:

אפשר לראות את החלוקה?

רחמים דיין:

בוועדה הקודמת שהייתה, לא הכנסתם אותי,

יהודה פרוידגר:

אני רק רוצה, אני רוצה קצת להסביר ל - , אולי בשפה,

אלדד רבינוביץ:

כדי לנסות להבין,

יהודה פרוידגר:

לנסות להבין, ואולי להסביר, ונראה.

שולמית דיין:

שנייה, אני יכולה משפט אחת? אם אפשר לראות בהיתר בנייה שלנו, זה לא היתר בנייה, היה לנו היתר לבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה אני צריך לשאול את אורית,

שולמית דיין:

זה (לא ברור) קיים,

אליעזר ראוכברגר:

ואורית צריכה לבדוק את זה,

שולמית דיין:

פה קיים, שנוצר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שולמית דיין:

ממה שהשכן השאיר, אז כל הדברים הזה, הוא הקיים,

יהודה פרוידגר:

יפה.

שולמית דיין:

היא לא יכולה להגיד לי שלקחתי יותר או פחות, ולא להתחשב במה שקיים שם, ואני גרה שם היום,

יהודה פרוידגר:

יש בנייה,

שולמית דיין:

אז זה (לא ברור) היום.

יהודה פרוידגר:

יש מטרים של בנייה, שמאשרים בתב"ע. בסדר? אני אגיד, בוא ניקח מספרים גסים, יש 2000 מטר מותר לבנות בתב"ע, כל הבניין ביחד, כשבנו, בנו רק 1800, כי ככה הסתדר לאדריכל שרק נמצאת, נשאר 2000 מטר, יש 10 דיירים בבניין, ה – 200 כל דייר הגענו ל – 20 מטר. עכשיו זה מול התב"ע המקורית, ככה בבניין, הטהור שבנו אותו בפעם הראשונה. עכשיו בא דייר אחד, אומר אני בנית, אני רוצה לבנות, כמה? 20 מטר, יופי, תבנה את ה – 20 שלך. אחר כך באים עוד דיירים, אומרים כל אחד מגיע לו 20 מטר, לכל אחד יבנה 20 מטר, לא יכול ההוא שכבר בנה את ה – 20 מטר, לבוא להגיד - אני עכשיו רוצה עוד פעם שתחלקו אותי.

שולמית דיין:

אני לא רוצה,

יהודה פרוידגר:

הם ניצלו.

אליעזר ראובברגר:

אדוני לא יכול להתנגד לאחר (לא ברור) את ה – 20 שלו.

יהודה פרוידגר:

הוא גם לא יכול להתנגד לאחר. מה שהיא אומרת עכשיו שנייה,

שולמית דיין:

לא להתנגד,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

שולמית דיין:

אנחנו לא מתנגדים,

יהודה פרוידגר:

שנייה, שנייה, רגע,

שולמית דיין:

רק תספרו את ה - ,

יהודה פרוידגר:

מה שאומרת האדריכלים, שאת המטרים שבמקום היו מגיעים להם, אתם קיבלתם היתר, בקונטור הבניין בכל, אבל השתמשתם כבר במטרים האלה, שלכל דייר מגיע, ולכן היא אומרת, לכן עכשיו אני בונה לאחרים, ולכם עם כל הכאב לב אין לי מה להציע לכם, כי במסגרת היתר, אולי בתב"ע אפשר לייצר עוד מטרים, אבל במסגרת ההיתר את המטרים שהיו מגיעים לכם, כבר ניצלתם.

שולמית דיין:

אני לא רוצה עוד מטרים,

יהודה פרוידגר:

ככה (לא ברור) את המטרים.

רחמים דיין:

אני לא רוצה, לא רוצה, אתם דיברתם.

שולמית דיין:

תציין אותי,

רחמים דיין:

מה שאני חי.

שולמית דיין:

אני עומדת לאשר את הבית שלי מול השכן, כי גם השכן מעלי בנה, ויש לנו היתרים סותרים, (לא ברור) כולו מאושר, ואני לא,

אורית רז:

אדריכלית הסופית,

שולמית דיין:

אז ברגע שאני באה לאשר, שלא יגידו לי - גברת, את צריכה להרוס 1, 2, 3, כי,

רחמים דיין:

בוא נעביר,

אלדד רבינוביץ:

מה שלא סומן,

רחמים דיין:

סליחה, בוא נעיר עוד הערה, עוד הערה, בוא לא נשכח שהוא כבר בנה.

שולמית דיין:

היא תצייר את זה כמו שזה עכשיו,

רחמים דיין:

הוא ניצל קצת, הוא ניצל, הוא רוצה עוד, אז למה תיתן לו, על מה? על השטח שלו, מי שבונה מתחת, למה תיתן לו?

אליעזר ראוכברגר:

לא התנגדו (לא ברור),

רחמים דיין:

כמה תיתן לו?

יהודה פרוידגר:

בסדר, בסדר, אותו השכן למעלה, אל מול השכן למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, הוא אומר אחד, (לא ברור) להוסיף עוד,

(מדברים ביחד)

שולמית דיין:

לא, המונחים שלך.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לבנות, (לא ברור), אבל מבחינת ההיתרים,

שולמית דיין:

וקיבלתי היתר, (לא ברור) בנייה, קיבלתי.

יואל שבת:

רגע, הטענה,

אלדד רבינוביץ:

מבקש שיסגרו,

יואל שבת:

גם הטענה הזאת,

אלדד רבינוביץ:

לבקש,

אליעזר ראוכברגר:

במקום הקיים, ייתנו לה רישוי, כי אין לו על זה רישוי.

מרים לב:

דירה בקומה ראשונה, בעצם היה, זה היה במקור חלל, בקונטור הבניין, יצא להם היתר, אני לא זוכרת מאיזה שנה, יש לי את המספר,

שולמית דין:

2011,

מרים לב:

שבעצם ניצל הפך את ה - , לשימוש עיקרי את כל ה - , את כל השטח הזה, כשזה מחסנים עתידיים, ככה יצא ההיתר שלהם. זה היתר, אני מבחינתי,

אלדד רבינוביץ:

וזה נבנה?

מרים לב:

נבנה, זאת הדירה שלהם, אני נצמדתי להיתר שהם הוציאו, ושרטטתי אחד על אחד, לפי ההיתר, זה דבר ראשון. עכשיו אנחנו איפה התוספת שלנו, סתם בשביל שתבינו, אנחנו בקומה, בשתי הקומות האלה, בכלל בצד השני לא קשורים, לא נוגעים לא ליד, שום דבר. עכשיו מה שקורה מכוח מה, כמו שהוא הסביר, זה לא, הדירה הזאתי היא לא חלק מהבנייה המקורית, היא תוספת.

צביקה אסולין:

אורית, תעשי לי טובה,

מרים לב:

מכיוון שהם, הם אלה שלקחו בעצם הרבה יותר מהחלקה היחסי, וכל התיקונים של ה - ,

צביקה אסולין:

כן,

מרים לב:

40 ומשהו מטר, יש לי את זה בחישוב השטחים נוצרו בעצם מהיתרה אחרי שכל האלה שלקחו יותר זכויות בנייה, וחילקו את זה בעצם ל - 9 דיירים, אני מקווה שאני מדייקת,

יואל שבת:

למה 9? רגע, רגע, 9 זה כל הדיירים?

מרים לב:

לא, מכל אלה שלא ניצלו,

יואל שבת:

כל אלה שלא ניצלו.

מרים לב:

מכל אלה שלא ניצלו. עכשיו אני יכולה להגיד אפילו, גם אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת אין, אין כפל מבצעים,

מרים לב:

אין כפל מבצעים,

שולמית דיין:

ברור,

מרים לב:

במיוחד אם לקחו יותר. עכשיו גם אנחנו, הבקשה שלנו, בחלקה, זה שני דיירים, אחד הדיירים כבר ניצל את התוספת שלו, ואנחנו ביקשנו בשביל רק השלמת דירת גג, באיזה שהוא שינוי בשטחים, כי

זאת אומרת לא, לא לקחנו עוד תוספת שטח עיקרי, כי גם אנחנו הבנו, שניצלנו, ואנחנו לא יכולים להשתמש ביתרה הזאת, רק עשינו השלמת דירת גג, ומרפסת שירות ודברים שהיה מותר לנו, שלא בשטחים. הדייר השני קיבל באמת את כל השטחים המותרים. עכשיו מה שקורה מ - , אם את יכולה לחזור לתוכנית של הקומת קרקע? הם, אני קיבלתי לידי תוכנית (לא ברור) מהם, שבעצם מציגה שטח, יש להם פה באזור הזה איזה שהוא סלע, כשהם הפכו את החלל הזה, יש באזור הזה איזה שהוא סלע שהם לא יכולים לממש אותו, ולכן הם ביקשו שנכניס את ה - , נצייר את הדירה, כמו שקיים היום, כדי שבעצם הם יוכלו בעתיד להגיש תוכנית שינויים, זה מה שגם דיברנו בחוץ, ולבקש הגדלה של הדירה על חשבון המחסנים העתידיים, בגלל הקיזוז של השטח שלי שם, שלא ניתן לממש.

אלדד רבינוביץ:

שהיה אמור לנצל את הזכויות לא הצליח לנצל את הזכויות, הם רוצים לנצל את הזכויות שהם לא הצליחו לנצל.

מרים לב:

יפה, עכשיו זה שזה קיים, זה קודם כל לי אין אפשרות לדעת את זה במסגרת ההיתר, כי זה בתוך חלל, חלל בתוך הדירה, אני לא מדדתי, לא ראיתי את ההיקף שלו, לא יכול להתבסס על נתון שהוא לא, לא זה, הם מתכבדים במידה והם רוצים לעשות את הקיזוז הזה, גם אם זה ככה, וניסיתי להסביר את זה שגם אם זה מופיע כיום ככה, זה לא מוריד להם מהזכויות, הם בכל מצב נתון, יכולים ללכת היתר חדש, להראות את הקיזוז של זה, להראות שהם רוצים להחליף שטחים, וייתנו להם, אני מאמינה שייתנו להם את ההיתר, רק הם, מעבר לזה, שהם רוצים להיכנס לתוך ההיתר שהיה לנו בשלב הזה, אנחנו,

רחמים דיין:

אני לא ביקשתי את זה, לא ביקשתי את זה. ביקשתי שתציני בחלק,

יואל שבת:

תתנו תגובה, רגע אתם תתנו,

מרים לב:

אז אני לא יכולה לציין משהו, תגיד לי לציין,

צחי ברים:

אם את יכולה לציין,

אריאל גולן:

לא, הם רוצים להיכנס ל - , אם אני מבין נכון, שיעשו אותה אחר.

אלדד רבינוביץ:

היא בעצם ציירה את הדירה שלכם לפי ההיתר,

יואל שבת:

לפי היתר נוסף,

אלדד רבינוביץ:

שהגשתם. אתם אומרים עכשיו, אם אני מבין נכון, שאתם לא הצלחתם לממש את ההיתר כולו, בגלל כל מיני דברים, בגלל איזה שהוא מסלעה, ולכן בפועל הדירה בנויה קצת יותר קטן מההיתר שביקשתם,

רחמים דיין:

לא, זה לא, לא אני עשיתי את כל ה - , עוד דבר, מי שעשה את כל החפירה הזאת, מי שעשה לי את כל ה - , ברוך הזה, את ה - , את הבטונאדה הזה, זה לא אני, זה השכן מלמעלה, הוא החליט שהוא עשה מה שהוא רוצה, הוא במקום לבוא איתי, אחרי הוועדה שהיינו, סליחה, אחרי הוועדה שיינו בטכנולוגי, תנו לי לדבר, סליחה, אחרי שהיינו בטכנולוגי, ללכת ביחד, ופתאום, פתאום העירייה החליטה לתת לו היתר לפני, כשהיינו צריכים ללכת ביחד. הלכנו ביחד, הוא לא זה, הוא לא זה, העירייה אני לא יודע, איך עקפה את זה, וכל הברוך הזה, בגלל זה נמצא ככה.

צחי ברים:

והיא לכך, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה תשובתך לגבי ההתנגדות השלישית עם החלונות?

מרים לב:

ההתנגדות השלישית עם החלונות, אז זה בקומה של מי זהב, אם את יכולה, הוספנו זה כאן, זה הדייר בקומה הזאת, שמתנגד, ואומרים שאנחנו פותחים חלונות לכיוונו, אני יכולה, קודם כל הוא אומר שיש פחות מ - 4 מטר, בדקנו יש כאן קרוב ל - 5.5 מטר, יותר מ - 5.5 מטר.

רחמים דיין:

לא לקחנו שום דבר,

מרים לב:

ולכן קודם כל זה כבר כמעט מרחק בין שני הבניינים, דבר (לא ברור), אותו דבר, והוא עצמו פתח חלונות לכיוון שלנו,

אלדד רבינוביץ:

אפשר לפתוח (לא ברור)?

מרים לב:

יש לי את המרפסת,

יהודה פרוידגר:

שמה בממ"ד אין, מרפסת שירות.

מרים לב:

זה מרפסת שירות,

דוברת לא מזוהה:

כאן חלון פה, כי זה,

מרים לב:

הדבר היחיד שיש לאזור הזה. זה מה יש, והוא יש לו חלונות גם ככה,

אריאל גולן:

זה הרחבה כאילו? זה לא במקום.

מרים לב:

זה הרחבה שלו, אנחנו עשינו הרחבה אותו דבר, אז אם הוא עשה וקיבל, אז אין סיבה שאנחנו נעשה ולא נקבל.

רחמים דיין:

לא, הוא דיבר על חלונות שהם פונים אליו, הוא ביקש ממך (לא ברור) את החלונות, בצד הצפוני, סליחה שאני מתערב.

מרים לב:

בדרך כלל,

רחמים דיין:

בצד הצפוני (לא ברור), אותם.

מרים לב:

הוא מתנגד על משהו,

רחמים דיין:

לא במזרחי, בצפוני, זה מה שהוא ביקש,

אריאל גולן:

אין מקום אחר?

מרים לב:

זה אני לא יכולה, זה כל התוספת הזאת, כאילו תוספת שאני לא רוצה לתת להם (לא ברור), שיהיה להם קצת אוורור, זה לא, זה סתם סתום.

אריאל גולן:

לסירקולציה,

מרים לב:

גם זה לא ממש מול,

אלדד רבינוביץ:

אפשר את החלון של הממ"ד לעשות לכיוונו? החלון של הממ"ד אפשר לעשות לכיוונו?

מרים לב:

כאן דווקא זה לא מסתיר, אין לי בעיה,

אריאל גולן:

לא, אין לו, זה לא, אין לו חלונות בצד הזה של הממ"ד.

מרים לב:

החלון הזה, הממ"ד שלו הוא באלכסון,

יהודה פרוידגר:

הוא לא יצליח לממש את ההיתר,

אלדד רבינוביץ:

באלכסון כאילו עדיין נשאר (לא ברור), הוא יהיה כאן,

יהודה פרוידגר:

שיש שמה איזה בטון, לא יודע מה,

אלדד רבינוביץ:

פחות יפריע לו.

רחמים דיין:

זה מה שאתה אומר, זה מה שהוא רוצה,

מרים לב:

לדיירים בקומה, למטה, אם אני לא טועה,

אריאל גולן:

מה? יהיה סימטרי?

מרים לב:

שיהיה סימטרי,

אריאל גולן:

רגע, זה החזית של לכיוון? איפה פרבשטיין?

אלדד רבינוביץ:

יש חתך של זה?

מרים לב:

בקומה מתחת,

אריאל גולן:

לא, אבל איפה הרחוב פרבשטיין, בצד הזה, או בצד הזה?

אורית רז:

לאיזה חזית זה פונה? זאת?

מרים לב:

החזית הזאת,

אורית רז:

יישמר לנו פחות או יותר את אותו מרחק,

מרים לב:

בדיוק זה כמו המרחק לבניין השני, זה כמו מתפקד כמו שני בניינים נפרדים, המרחק פה, זה כמעט כמו המרחק כאן,

אריאל גולן:

5.5, כמעט 6 מטר,

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אורית, 5.5,

אורית רז:

מדדתי עכשיו.

אריאל גולן:

5.60,

יהודה פרוידגר:

5.58 משהו כזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

מרים לב:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה. ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

שולמית דיין:

אפשר להוסיף עוד משפט אחד?

אליעזר ראובברגר:

כן, בוודאי, כן, בבקשה גברתי כן אחרון,

שולמית דיין:

לפני 5 שנים היינו פה, עם שכן אחר, שבנה, והוא הגדיל לעשות, לא כמו שהם, הוא רצה לבנות מחסן, איפה שהוא (לא ברור) למחסנים, ואתם ברוך השם לא הסכמתם לו, כי אמר, אנחנו הוכחנו שאנחנו גרים שמה, אז הוא הוריד את התוכנית שלו למחסן, כי הוא הסתמך על תוכנית ישנה, ולא הסתכל שאנחנו גרים שמה, ואנחנו הסרנו את ההתנגדות, זה היה בדיוק לפני 5 שנים, סליחה ב – 2019, לפני 6 שנים. זה היה ככה. זה תוכנית, שזה הנה, יש לי פה את התמליל והכול, היינו פה, ברגע שהוא הסיר את התוכנית למחסנים, אז הם לא מבקשים מחסן שמה, אבל הם פשוט לא הכשירו את זה, ואז אני רוצה לדעת שזה לא יפגע בי, זהו זה.

יהודה פרוידגר:

אבל זה לא קשור כל כך להיתר הזה, אבל בסדר.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, תודה רבה. תודה ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה. תודה לכולם.

מרים לב:

רק מה שהוא אומר, הוא אומר שאם את החלון לפה, זה יהיה יש חלונות של הבניין ליד, זה ממש אחד מול השני, הוא מעדיף לכאן, כי זה מול קיר.

אריאל גולן:

לא, הוא אומר יעשה חלון,

יהודה פרוידגר:

מה לקח לך כל כך הרבה זמן להגיע?

אורית רז:

אני לא יודעת, הייתם צריכים להגיד לי את זה בבוקר, הייתי פה, אני מ – 7 פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני עושה את ההחלטה, איזה סיימנו?

אורית רז:

אני רוצה לסיים את השוטפים.

אריאל גולן:

אל תעשי לנו בעיות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה דוחה את,

אריאל גולן:

כן, כן,

צחי ברים:

כמה זמן זה?

צביקה אסולין:

חבל על הזמן.

יהודה פרוידגר:

אורית, מה את אומרת? אורית, בואי תני,

אליעזר ראוכברגר:

אורית,

יהודה פרוידגר:

הצוות המקצועי,

אורית רז:

אני אומרת צמצמנו להם שטחים כמו ש - , הם צמצמו כמו שדרשנו מהם, הם מבקשים לפי, יתרת תב"ע, ולפי 6% הקלה כמותית, לגבי 5% קיבלנו אישור מנהל האגף, למעשה ההתנגדויות, שלהם הם לא מהותיות לגבי ה - ,

אריאל גולן:

בקשה,

אורית רז:

הבקשה הזאת, כי הם מלינים על מישהו מלמעלה שעשה להם בטון וזה פגע בהם. לא ראיתי סיבה,

אליעזר ראוכברגר:

גם המרחק של החלונות זה ראינו שזה לא 4 מטר, כמו שטענת, מעל 5.5, יותר מ – 5.5 קצת יותר, לגבי הנושא,

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

של פגיעה בזכויות של השכנים, הם לוקחים בדיוק, מה שמגיע להם, לפי חלוקה שוויונית שנעשתה, ואת בדקת את זה? אורית,

אורית רז:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אורית רז:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בדקת, ואת מאשרת שזה?

אורית רז:

יש איזה (לא ברור) ככה שעשיתי את כל ה - ,

יהודה פרוידגר:

החשובי שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

וזה החשוב שטחים, הם לוקחים רק מה ששייך להם מדויק, בדקת את זה? אוקי,

אורית רז:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן גם את ההתנגדות הזאת אנחנו דוחים. ולגבי ה - , נושא של ה - , של המשפחה הזאת שהייתה פה דיין, הוא אומר שהיה לפני 11, ב - 2011, זה לא התנגדות שקשורה ל - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא תכנונית שקשורה,

יהודה פרוידגר:

התוכנית הזאת לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, לא רלוונטי ההתנגדות הזאת.

יהודה פרוידגר:

זה לא רלוונטי כי הכול,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יהודה פרוידגר:

שהם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אנחנו דוחים את ההתנגדויות, ומאשרים את הבקשה, ומה שיש להם, בפנים בין השכנים או בין זה, שישתדרו.

יהודה פרוידגר:

לגבי החלונות, חלון אחד שפותחים זה מול קיר של ממ"ד, שזה לא מפריע,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי קודם כל לגבי מה שזה, גם הם בנו, אותו דבר, מי שבנה אותו דבר עם חלונות בצד הזה, לא יכול עכשיו לבוא בטענות. עם כל הכבוד. ואלדד הציע אולי טיפה להזיז, שלא יהיה אחד מול השני,

אריאל גולן:

לא, לא שייך, לא שייך.

אליעזר ראובברגר:

מה שאפשר, אם אין מקום, אז אין מה לעשות, ששימו וילונות, מה אני אעשה? מה? אין מה לעשות.
ובכל מקרה בוא לא נשכח שזה 5.5 מטר, כמעט מרחק בין בניינים גם.

סיום הדיון